

3. La articolul 5, litera e) se abrogă.

4. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce alineatul (2), cu următorul cuprins:

“(2) Guvernul poate stabili, prin hotărâre, ori de câte ori este cazul, introducerea ori suspendarea unor facilități pe termen scurt, la acordarea dreptului de a intra sau, după caz, la prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României, pentru anumite categorii de străini, precum și perioadele pentru care se acordă, respectiv se suspendă aceste facilități. Pe termen lung, Guvernul stabilește strategia națională în domeniul imigrației.”

5. La articolul 8, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Organele poliției de frontieră pot refuza intrarea străinilor pe teritoriul statului român și în următoarele situații:

a) au săvârșit infracțiuni pe perioada altor șederi în România ori în străinătate împotriva statului sau a unui cetățean român;

b) au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini;

c) au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau, după caz, la intrarea pe teritoriul României, precum și împotriva celor care au încercat anterior să treacă frontiera României cu documente false sau falsificate;

d) suferă de maladii care pot pune în pericol grav sănătatea publică, stabilite prin ordin al ministrului sănătății.”

6. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Străinul, cetățean al unui stat dintre cele cuprinse în lista prevăzută la art.36 alin.(2), intrat legal pe teritoriul României, are obligația să anunțe despre aceasta organul de poliție competent teritorial, în termen de 3 zile de la data intrării.”

7. La articolul 14, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

“(1¹) Avizul Autorității pentru străini prevăzut la alin.(1) se eliberează în regim de urgență, iar în situațiile în care sunt necesare verificări amânunțite, termenul poate fi de maximum 5 zile de la data solicitării.”

8. La articolul 20, literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

- “b) *viza de tranzit*, identificată prin simbolul B;
c) *viza de scurtă ședere*, identificată prin simbolul C;”

9. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

“Articolul 22
Viza de tranzit

Viza de tranzit este viza care permite unui străin să tranziteze teritoriul României. Viza de tranzit poate fi eliberată pentru unul sau două tranzituri și, în mod excepțional, pentru mai multe tranzituri, fără ca durata fiecărui tranzit să depășească 5 zile.”

10. La articolul 23, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

“(1) Viza de scurtă ședere este viza care permite străinilor să solicite intrarea pe teritoriul României, pentru alte motive decât imigrarea, în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile, în decurs de 6 luni de la data primei intrări. Acest tip de viză poate fi eliberat cu una sau mai multe intrări.

(2) În cazul străinilor care călătoresc în mod frecvent în România, pentru relații de afaceri-cooperare, la solicitarea autorităților administrative centrale sau a societăților comerciale cu mare capacitate economico-financiară, viza de scurtă ședere cu intrări multiple poate fi acordată și pe o perioadă de un an și, în mod excepțional, pe o perioadă de până la 5 ani. Și în aceste situații durata șederii nu poate depăși 90 de zile în decurs de 6 luni.”

11. La articolul 31, litera e) a alineatului (1) se abrogă.**12. La articolul 31, litera f) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:**

“f) în cazul marinarilor străini care solicită tranzitul pentru a se îmbarca, reîmbarca sau pentru a părăsi o navă în scopul repatrierii la încetarea contractului de muncă, precum și în cazul schimburilor de echipaje.”

13. La articolul 31, litera a) a alineatului (4) va avea următorul cuprins:

“a) 15 zile, în cazul unei vize de scurtă ședere;”

14. La articolul 43, litera c) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

“c) investiția pe care o va realiza societatea să se concretizeze prin aporturi de capital și tehnologie în valoare minimă de 50.000 euro pentru societăți comerciale cu răspundere limitată, de 70.000 euro pentru societăți comerciale pe acțiuni sau crearea unui număr minim de 10 locuri de muncă.”

15. La articolul 43, litera d) a alineatului (2) se abrogă.

16. La articolul 46, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Străinii, titulari ai unui drept de ședere în România de cel puțin un an, pot solicita reîntregirea familiei pentru:

a) soț/soție;

b) copiii minori, necăsătoriți, ai titularului dreptului de ședere și ai soțului/soției, inclusiv copiii adoptați în comun de către aceștia;

c) copiii minori, necăsătoriți, inclusiv cei adoptați, ai titularului dreptului de ședere, în cazul în care sunt în întreținerea efectivă a acestuia;

d) copiii minori, necăsătoriți, inclusiv cei adoptați, ai soțului/soției titularului dreptului de ședere, în cazul în care sunt în întreținerea efectivă a acestuia.”

17. După alineatul (1) al articolului 46, se introduc alineatele (1¹)-(1³), cu următorul cuprins:

“(1¹) Adopția copiilor prevăzuți la alin.(1) trebuie să fie dispusă printr-o decizie a unei autorități române competente, în condițiile legii, sau printr-o decizie a unei autorități a altui stat, care produce efecte juridice pe teritoriul României.

(1²) Autoritatea pentru străini aprobă, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, reîntregirea familiei și pentru următoarele categorii:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă ale titularului dreptului de ședere sau ale soțului/soției, în cazul în care acestea nu se pot întreține singure;

b) copiii adulți necăsătoriți ai titularului dreptului de ședere sau ai soțului/soției, în cazul în care aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale.

(1³) Străinii prevăzuți la alin.(1), titulari ai unui drept de ședere în scop de studii, pot solicita reîntregirea familiei pentru soț/soție și copiii minori, necăsătoriți, cu condiția ca data încheierii căsătoriei să fie anterioară obținerii dreptului de ședere.”

18. La articolul 46, litera f) a alineatului (2) se abrogă.

19. La articolul 46, litera c) a alineatului (4) va avea următorul cuprins:

“c) solicitantul să posede mijloace de întreținere, pe lângă cele necesare pentru propria întreținere potrivit legii, în cuantumul corespunzător salariului minim net pe economia națională pentru fiecare membru de familie.”

20. Articolul 49 va avea următorul cuprins:

“Articolul 49

**Viza de lungă ședere pentru străinii
membri de familie ai cetățenilor români**

Viza de lungă ședere se poate acorda:

a) străinilor căsătoriți cu cetățeni români, cu condiția ca aceasta să nu fie o căsătorie de conveniență, constatată în condițiile prevăzute la art.64, iar dacă a fost încheiată pe teritoriul României, solicitantul să fi avut drept de ședere la acea dată;

b) străinilor care fac dovada că nu sunt căsătoriți și care conviețuiesc cu cetățeni români, cu condiția ca aceștia să aibă împreună cel puțin un copil;

c) copiilor minori necăsătoriți, inclusiv cei adoptați;

d) rudele de gradul I în linie ascendentă cu vârsta peste 60 ani.”

21. La articolul 50, literele b), c) și g) ale alineatului (2) vor avea următorul cuprins:

“b) nu a intervenit, pe perioada șederii în România, vreunul din motivele de nepermitere a intrării prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b)-d) și alin.(2);

c) posedă document de călătorie valabil;

g) prezintă dovada asigurării medicale, cu valabilitate pentru cel puțin un an.”

22. La articolul 50, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

“(2¹) Străinii sunt obligați ca, la expirarea valabilității documentelor prevăzute la alin.(2) lit.c), f) și g) să întreprindă demersurile necesare prelungirii valabilității sau reînnoirii acestora.”

23. La articolul 50, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Prelungirea dreptului de ședere se poate acorda și pentru perioade mai mari de un an în condițiile prezentei legi sau pe bază de reciprocitate.”

24. La articolul 51, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) Cererea va fi soluționată în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de prelungire a dreptului de ședere, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile.”

25. La articolul 55, punctul (iv) de la litera c) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

“(iv) documentele din care să rezulte că investiția este concretizată în aport de capital sau transfer de tehnologie, în valoare de cel puțin 70.000 euro ori crearea a cel puțin 15 locuri de muncă, în cazul acționarului, și 50.000 euro ori crearea a cel puțin 10 locuri de muncă, în cazul asociatului, cu condiția ca, în cazul locurilor de muncă, acestea să fie încadrate cu persoane angajate cu normă întreagă, în condițiile legii.”

26. La articolul 58, literele a)-c) ale alineatului (1) vor avea următorul cuprins:

“a) este înscris la o unitate sau o instituție de învățământ de stat sau particulară acreditată, forma învățământ de zi;

b) dovedește că și-a achitat taxele de studii pe perioada pentru care solicită prelungirea dreptului de ședere;

c) face dovada mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul minim brut pe țară, pe perioada valabilității permisului de ședere.”

27. La articolul 63, litera d) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“d) dovedește că străinul care a solicitat reîntregirea dispune de mijloace de întreținere peste cuantumul prevăzut la eliberarea permisului de ședere, cel puțin la nivelul salariului minim brut pe țară, pentru fiecare membru de familie.”

28. La articolul 63, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Prelungirea dreptului de ședere pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români poate fi acordată, astfel:

a) pentru străinii căsătoriți cu cetățeni români, dacă:

(i) prezintă certificatul de căsătorie în original și copie, care trebuie să producă efecte juridice pe teritoriul României;

(ii) fac dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut pe țară;

b) pentru străinii care conviețuiesc cu cetățeni români, dacă:

(i) prezintă certificatele de naștere ale copiilor, cetățeni români, în original și copie;

(ii) prezintă declarația cetățeanului român, în formă autentică, din care să rezulte că aceștia conviețuiesc;

(iii) fac dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut pe țară;

c) pentru copiii minori necăsătoriți, inclusiv cei adoptați, dacă:

(i) se prezintă documente traduse și legalizate din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) se face dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut pe țară;

d) pentru rudele de gradul I în linie ascendentă, dacă:

(i) prezintă documente traduse și legalizate din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) fac dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut pe țară.”

29. La articolul 68, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“a) *străinii detașați* - cu prezentarea unei adeverințe de la reprezentanța, sucursala ori filiala aflată pe teritoriul României sau de la o societate comercială, persoană juridică română, al cărei asociat/acționar este compania - mamă, cu același obiect de activitate,

dacă fac dovada că nu sunt în raporturi contractuale de muncă cu persoana juridică română. Dreptul de ședere pentru acest scop poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de până la un an, pentru prelungirile ulterioare fiind aplicabile dispozițiile legale privind prelungirea dreptului de ședere a străinilor angajați în muncă.”

30. Articolele 69-74 vor avea următorul cuprins:

“Articolul 69

Dreptul de ședere permanentă

(1) Dreptul de ședere permanentă se acordă, la cerere, în condițiile prezentei legi, pe perioadă nedeterminată, străinului titular al unui drept de ședere temporară căruia i s-a aprobat stabilirea domiciliului în România.

(2) Dreptul de ședere permanentă încetează în următoarele situații:

a) la cererea titularului;

b) la obținerea unui drept de ședere permanentă pe teritoriul altui stat;

c) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pe o perioadă mai mare de 12 luni consecutive, cu excepția situației când, în această perioadă, titularul a beneficiat de drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene;

d) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pe o perioadă mai mare de 6 ani consecutiv, chiar dacă în această perioadă a beneficiat de un drept de ședere temporară pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene;

e) în cazul declarării ca indezirabil.

(3) În cazurile prevăzute la alin.(2) lit.c) și d), străinul poate depune o nouă cerere de stabilire a domiciliului în România după o ședere legală și continuă de 12 luni.

(4) Dreptul de ședere permanentă poate fi anulat sau revocat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Articolul 70

Condiții de stabilire a domiciliului în România

(1) Străinii își pot stabili domiciliul în România dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) o ședere temporară continuă și legală în ultimii 5 ani anterior depunerii cererii, astfel:

(i) șederea va fi considerată continuă atunci când perioada de absență de pe teritoriul României este mai mică de 6 luni consecutive și nu depășește în total 10 luni pe întreaga perioadă;

(ii) șederea va fi considerată legală atunci când discontinuitățile între perioadele pentru care s-a acordat succesiv dreptul de ședere sunt mai mici de 30 de zile consecutiv și nu depășesc în total 90 de zile pe întreaga perioadă, chiar dacă au fost sancționați contravențional;

b) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere în cuantumul prevăzut de lege, corespunzător scopului pentru care s-a prelungit dreptul de ședere până la depunerea cererii;

c) fac dovada asigurării sociale de sănătate, în condițiile legii;

d) fac dovada că dețin, în mod legal, spațiu de locuit corespunzător pentru ei și pentru membrii de familie cu care locuiesc împreună;

e) vorbesc limba română la un nivel satisfăcător;

f) nu prezintă pericol pentru ordinea publică și siguranța națională.

(2) Străinii titulari ai unui drept de ședere temporară în scop de studii nu pot solicita stabilirea domiciliului în România.

(3) În cazul în care străinii prevăzuți la alin.(2) dobândesc un drept de ședere temporară care le permite să solicite stabilirea domiciliului în România, numai jumătate din perioada de ședere în scop de studii poate fi luată în considerare în calcularea perioadei de ședere continuă și legală, conform prevederilor alin.(1) lit.a). Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător și membrilor de familie ai acestora, titulari ai unui drept de ședere în scop de reîntregire a familiei.

(4) Străinilor de origine română sau născuți în România, precum și celor a căror ședere este în interesul statului român li se poate aproba stabilirea domiciliului fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1).

(5) Străinul minor poate obține stabilirea domiciliului în România o dată cu părinții săi. În cazul în care numai unul dintre părinți este titular al dreptului de ședere permanentă, este necesar consimțământul celuilalt părinte, în formă autentică.

Articolul 71

**Condiții cu privire la solicitarea
stabilirii domiciliului în România**

(1) Pentru stabilirea domiciliului în România, străinul trebuie să depună personal, la formațiunile teritoriale ale Autorității pentru străini, o cerere-tip.

(2) Cererea, completată în limba română, trebuie însoțită de documente care să dovedească îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.70, precum și următoarele documente:

a) documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie legalizată;

b) copie legalizată a actelor de stare civilă;

c) acte doveditoare privind deținerea legală a spațiului de locuit, în original și în copie legalizată;

d) acte doveditoare privind mijloacele de întreținere;

e) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine, tradus și legalizat. În cazul în care solicitantul cererii a părăsit teritoriul României după data eliberării certificatului de cazier judiciar, acesta trebuie să depună un nou certificat de cazier judiciar, emis după data reîntoarcerii în România;

f) certificat de cazier judiciar, eliberat de autoritățile române;

g) dovada asigurării sociale de sănătate.

Articolul 72

**Aprobarea cererilor de stabilire
a domiciliului în România**

(1) Stabilirea domiciliului în România se aprobă de către șeful Autorității pentru străini.

(2) În scopul analizării cererilor de stabilire a domiciliului în România, prin dispoziție a șefului Autorității pentru străini se constituie o comisie care formulează propuneri motivate pentru fiecare caz în parte.

(3) Cererile de stabilire a domiciliului se soluționează în termen de maximum 6 luni de la data înregistrării. Pentru motive obiective, șeful Autorității pentru străini poate prelungi acest termen cu încă 3 luni, cu înștiințarea solicitantului.

(4) Aprobarea sau respingerea cererii se comunică în scris solicitantului, în termen de 10 zile lucrătoare de la soluționarea acesteia.

(5) În termen de 30 zile de la primirea comunicării, străinul căruia i s-a aprobat stabilirea domiciliului în România este obligat să se prezinte la formațiunea teritorială a Autorității pentru străini unde a fost înregistrată cererea, în vederea eliberării permisului de ședere permanentă.

(6) În cazul neprezentării în termen de 12 luni de la data comunicării, străinul pierde dreptul de eliberare a permisului de ședere permanentă. Pentru aprobarea stabilirii domiciliului în România, străinul poate depune o nouă cerere.

Articolul 73

Respingerea cererii de stabilire a domiciliului în România

(1) Dacă se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.70 și 71, comisia prevăzută la art.72 propune șefului Autorității pentru străini respingerea cererii.

(2) Decizia de respingere a cererii, precum și motivele care au stat la baza acesteia se comunică, în scris, solicitantului de către Autoritatea pentru străini.

(3) Respingerea cererii de stabilire a domiciliului în România poate fi contestată de străin pe calea contenciosului administrativ, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(4) Respingerea cererii de stabilire a domiciliului în România nu are efecte juridice asupra dreptului de ședere temporară a străinului.

Articolul 74

Tratament egal

(1) Străinul, titular al unui drept de ședere permanentă, beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

a) accesul la piața muncii, cu condiția ca activitatea desfășurată să nu presupună, chiar și ocazional, exercitarea unor prerogative ale autorității publice;

b) accesul la toate formele de învățământ;

- c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări, în conformitate cu prevederile naționale;
- d) securitatea socială, asistență socială și de sănătate și protecție socială;
- e) deduceri de impozit pe venitul global și scutiri de taxe;
- f) accesul la bunuri și servicii publice, inclusiv obținerea de locuințe;
- g) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională.”

31. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

“Articolul 75

Cazuri de anulare și revocare a dreptului de ședere

(1) Autoritatea pentru străini anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă sau temporară în România în următoarele situații:

a) se constată, ulterior, că, la data prelungirii dreptului de ședere temporară sau la data aprobării stabilirii domiciliului în România, străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență în acest sens;

b) se constată, ulterior, că unele acte care au stat la baza acordării dreptului de ședere temporară sau permanentă sunt false sau falsificate;

c) se constată, ulterior, că străinul a fost îndepărtat de pe teritoriul României și a reintrat, sub altă identitate, în perioada de interdicție.

(2) Autoritatea pentru străini revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere temporară în România atunci când:

a) în urma verificărilor specifice efectuate de organele competente ale Autorității pentru străini sau a sesizărilor primite de la alte autorități competente, potrivit legii, se constată că străinul nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora i-a fost prelungit dreptul de ședere ori nu mai respectă scopul pentru care i-a fost acordat acest drept;

b) se constată că străinul a încălcat reglementările privind frontiera de stat sau cele referitoare la angajarea în muncă a străinilor;

c) se constată că străinul suferă de o boală ce pune în pericol sănătatea publică și nu se supune măsurilor de tratament medical stabilite de autoritățile competente.”

32. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

“Articolul 79

Îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României

Împotriva străinilor a căror ședere în România a devenit ilegală ori al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, Autoritatea pentru străini poate dispune măsura îndepărtării de pe teritoriul României și, după caz, poate dispune măsura interzicerii intrării în România pentru o perioadă determinată.”

33. La articolul 80, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“a) străinul căruia i s-a anulat sau revocat viza, precum și cel a cărui ședere a devenit ilegală, în termen de maximum 10 zile;”

34. La articolul 81, litera b) a alineatului (4) va avea următorul cuprins:

“b) prin afișare la sediul Autorității pentru străini sau al formațiunilor sale teritoriale, în cazurile în care străinul:

- (i) refuză să semneze dispoziția de părăsire a teritoriului;
- (ii) nu mai locuiește la adresa declarată;
- (iii) nu a făcut cunoscută adresa la care locuiește.”

35. Articolul 82 va avea următorul cuprins:

“Articolul 82

Contestarea dispoziției de părăsire a teritoriului

(1) Dispoziția de părăsire a teritoriului poate fi atacată în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării, la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Autoritatea pentru străini, sau la Curtea de Apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis dispoziția de părăsire a teritoriului. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Sentința instanței este definitivă și irevocabilă.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzută la alin.(1) suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului. “

36. La articolul 83, după alineatul (4) se introduce alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

“(4¹) Punerea în executare a ordonanței de declarare ca indezirabil se realizează prin escortarea străinului până la frontieră sau în țara de origine, de către personalul specializat al Autorității pentru străini.”

37. La articolul 86, litera b) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

“b) la expirarea valabilității permisului de ședere, nu au solicitat prelungirea dreptului de ședere, iar perioada scursă de la încetarea acestuia este mai mare de 90 de zile;”

38. După articolul 86 se introduce articolul 86¹, cu următorul cuprins:

“Articolul 86¹

Contestarea măsurii de returnare

(1) Decizia de returnare poate fi atacată de străinul împotriva căruia s-a dispus, în termen de 3 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 3 zile de la data primirii cererii. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.

(2) Până la pronunțarea hotărârii de către instanță, străinul este luat în custodie publică, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Exercitarea căii de atac prevăzute la alin.(1) are efect suspensiv numai în ceea ce privește executarea măsurii returnării.”

39. La articolul 87, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(2) Dacă străinul posedă document de trecere a frontierei de stat valabil, mijloace financiare și nu este necesară efectuarea altor formalități, măsura va fi pusă în aplicare în termen de 24 de ore, cu excepția situației în care acesta își exprimă intenția de a contesta măsura returnării.

(3) Când măsura returnării nu poate fi pusă în aplicare în termen de 24 de ore, străinul va fi luat în custodie publică.”

40. După articolul 88, se introduce articolul 88¹, cu următorul cuprins:

“Articolul 88¹

**Măsuri de asistență privind tranzitul
în cazul returnării pe calea aerului
între statele membre ale Uniunii Europene**

(1) Returnarea pe calea aerului se efectuează, de regulă, prin folosirea zborurilor directe până în țara de destinație.

(2) În situația în care returnarea nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin.(1), Autoritatea pentru străini poate solicita altor state tranzitul aeroportuar.

(3) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră poate aproba solicitări de tranzit adresate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, în cazul returnării străinilor proveniți din state terțe.

(4) Solicitarea de tranzit prevăzută la alin.(3) poate fi refuzată dacă:

a) străinul este învinuit sau inculpat într-o cauză penală ori are de executat o pedeapsă privativă de libertate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni pe teritoriul României;

b) tranzitul către alte state sau admisia în țara de destinație nu este permisă;

c) măsura returnării necesită transportul pe un aeroport aflat pe teritoriul României;

d) străinul reprezintă o amenințare pentru siguranța națională, ordinea și sănătatea publică sau relațiile internaționale ale statului român;

e) asistența solicitată este imposibilă în acel moment, din motive obiective; în acest caz, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră informează, în cel mai scurt timp posibil, autoritățile solicitante asupra unei date cât mai apropiate de cea solicitată inițial, în care poate fi acordată asistența tranzitului.

(5) În situația în care, ulterior aprobării tranzitului, survin situațiile prevăzute la alin.(4), autorizațiile deja eliberate pot fi revocate, cu informarea autorităților solicitante asupra motivelor care au determinat revocarea.

(6) Solicitarea de tranzit trebuie transmisă în scris, cu cel târziu 2 zile înainte de tranzit. Acest termen poate fi scurtat în cazuri urgente și justificate.

(7) Decizia va fi comunicată statului membru solicitant în termen de 2 zile. Termenul poate fi prelungit, în cazuri justificate, cu maximum 48 de ore.

(8) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră stabilește puncte de contact în toate zonele de tranzit importante.

(9) Operațiunea de tranzit nu trebuie să depășească 24 de ore. În cazul în care, din motive obiective, sunt necesare măsuri de asistență suplimentare pentru continuarea operațiunii de tranzit, acest termen poate fi prelungit cu maximum 48 de ore.

(10) În limita mijloacelor disponibile și în conformitate cu standardele internaționale relevante, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră va asigura măsurile de asistență necesare de la aterizare și până la părăsirea aeroportului către țara de destinație a cetățeanului statului terț, în ceea ce privește:

a) întâmpinarea cetățeanului statului terț la aeronavă și escortarea acestuia în perimetrul aeroportului de tranzit, în special către zborul de legătură;

b) asigurarea tratamentului medical de urgență cetățeanului statului terț și, dacă este cazul, a escortării acestuia;

c) asigurarea hranei pentru cetățeanul statului terț și, dacă este cazul, a escortării acestuia;

d) primirea, păstrarea și predarea documentelor de călătorie, în special în cazul returnării neescortate;

e) în cazul tranzitului neescortat, informarea statului membru solicitant despre locul și ora plecării cetățeanului statului terț de pe teritoriul statului român;

f) informarea statului membru solicitant în privința oricăror incidente serioase care survin în timpul tranzitului;

g) pe timpul staționării în aeroportul de tranzit, șeful punctului de trecere a frontierei poate dispune cazarea străinului în spații special amenajate și să dispună folosirea mijloacelor legale pentru prevenirea sau eliminarea oricărei încercări a străinului de a se împotrivi tranzitului.

(11) Costurile serviciilor asigurate, prevăzute la alin.(10), vor fi suportate de către statul membru solicitant.

(12) În cazurile în care tranzitul pe calea aerului nu s-a putut efectua, Autoritatea pentru străini va lua măsurile necesare primirii străinului în țară.”

41. La articolul 92, alineatul (4) se abrogă.

42. După articolul 92 se introduce articolul 92¹, cu următorul cuprins:

“Articolul 92¹

**Recunoașterea deciziilor de îndepărtare a străinilor
de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene**

(1) Deciziile de îndepărtare a străinilor, cetățeni ai unor state terțe, de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene sunt recunoscute de statul român și puse în aplicare de Autoritatea pentru străini în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele cazuri:

a) decizia de îndepărtare este luată pentru motive de ordine publică și siguranță națională, astfel:

(i) când străinul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

(ii) ca urmare a desfășurării de către străini ori a existenței unor indicii temeinice că străinul urmează să desfășoare activități de natură să pună în pericol ordinea publică sau siguranța națională;

b) decizia de îndepărtare este luată ca urmare a neîndeplinirii de către străin a condițiilor referitoare la intrarea și șederea străinilor pe teritoriul statului membru în cauză.

(2) Pentru a fi puse în aplicare, este necesar ca deciziile de îndepărtare prevăzute la alin.(1) să nu fi fost revocate sau suspendate de către autoritățile emitente.

(3) Sunt exceptați de la prevederile alin.(1) străinii membri de familie ai cetățenilor români, precum și membrii de familie ai cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene.

(4) În vederea aplicării prezentului articol, Autoritatea pentru străini cooperează și face schimb de informații cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene.”

43. La articolul 93, alineatul (7) va avea următorul cuprins:

“(7) În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată existența unuia dintre cazurile prevăzute la art.89 alin.(1) sau acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează de drept. La formularea unei a doua cereri, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la o nouă procedură.”

44. La articolul 93, după alineatul (7) se introduce alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

“(7¹) Fac excepție de la prevederile alin.(7) situațiile în care, pentru rațiuni de siguranță națională sau ordine publică, se impune îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României sau menținerea străinului în custodie publică până la finalizarea procedurii pentru acordarea statutului de refugiat.”

45. La articolul 93, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

“(8) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la alin.(2), pot depune, în termen de 5 zile, plângere la Curtea de Apel București, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Străinii luați în custodie publică, precum și cei returnați în termen de 24 de ore sunt amprentați și fotografiați.”

46. Articolul 96 va avea următorul cuprins:

“Articolul 96

Asistența medicală a străinilor luați în custodie

(1) Străinii luați în custodie publică au dreptul la asistență medicală, medicamente și materiale sanitare gratuite.

(2) Serviciile medicale prevăzute la alin.(1) se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau prin unitățile sanitare ale Ministerului Sănătății. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Administrației și Internelor, prin bugetul alocat Autorității pentru străini, special prevăzut în acest scop.”

47. La articolul 99, după litera e) a alineatului (1) se introduce litera f), cu următorul cuprins:

“f) străinii care se află în imposibilitatea de a părăsi România, din alte motive obiective.”

48. La articolul 101, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(2) Măsura interzicerii intrării în România, prevăzută la alin.(1), se dispune și împotriva persoanelor prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b)-d) și alin.(2) lit.a) și b).

(3) Aplicarea măsurii de interzicere a intrării se realizează, în toate cazurile, prin instituirea consemnului nominal la punctele de trecere a frontierei de stat și, atunci când este posibil, prin aplicarea în documentele de trecere a frontierei de stat a ștampilei în care se precizează durata acesteia.”

49. La articolul 102, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“a) un an, în cazul:

(i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;

(ii) unei șederi ilegale de la 3 luni la un an, pentru străinii care au fost titulari ai unui permis de ședere temporară;

(iii) străinilor care nu au respectat dispoziția de părăsire a teritoriului și care au fost returnați;”

50. La articolul 102, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(2) Limitele interdicțiilor prevăzute la alin.(1) se reduc la jumătate pentru străinii care:

a) solicită reîntoarcerea voluntară, în condițiile prevăzute la art.90;

b) suportă cheltuielile necesare îndepărtării de pe teritoriul României;

c) rambursează ulterior, Autorității pentru străini, cheltuielile suportate pentru îndepărtarea de pe teritoriul României;

d) sunt căsătoriți cu cetățeni români ori sunt părinți ai unor minori, cetățeni români.

(3) Împotriva străinilor care au comis infracțiuni cu intenție și care au fost îndepărtați, durata interdicției va fi egală cu durata pedepsei la care au fost condamnați, dar nu mai mică de 3 ani.”

51. La articolul 102, după alineatul (4) se introduce alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

“(4¹) Împotriva străinilor prevăzuți la art.101 alin.(2), durata interdicției va fi după cum urmează:

- a) 15 ani - pentru străinii prevăzuți la art.8 alin.(1) lit.b) și d);
- b) 5 ani - pentru străinii prevăzuți la art.8 alin.(2) lit.a)-c).”

52. La articolul 102, alineatul (5) se abrogă.

53. După articolul 120 se introduc articolele 120¹ și 120², cu următorul cuprins:

“Articolul 120¹

**Străinii cu drept de ședere permanentă
în statele membre ale Uniunii Europene**

(1) Străinii, cetățeni ai unor state terțe sau apatrizi, cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene, pot intra și rămâne pe teritoriul statului român, pentru o perioadă de 90 de zile în decurs de 6 luni, fără obligativitatea obținerii unei vize de intrare.

(2) Persoanelor prevăzute la alin.(1) li se poate prelungi dreptul de ședere temporară, fără îndeplinirea condiției prealabile de obținere a unei vize de lungă ședere, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Articolul 120²

**Membrii de familie ai străinilor
cu drept de ședere permanentă
în statele membre ale Uniunii Europene**

(1) Membrii de familie ai străinilor prevăzuți la art.120¹, care au un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei într-un stat membru al Uniunii Europene, pot intra în România în baza unei vize de lungă ședere acordată în același scop de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu îndeplinirea condițiilor generale de

acordare a vizelor, precum și cu prezentarea dovezilor privind dreptul de ședere pe teritoriul statului membru al Uniunii Europene în această calitate.

(2) Membrilor de familie ai străinilor prevăzuți la art.120¹, care nu au un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei într-un stat membru al Uniunii Europene, le sunt aplicabile prevederile art.46.

(3) Străinilor prevăzuți la alin.(1) și (2) li se poate prelungi dreptul de ședere, potrivit prevederilor art.63 alin.(1).”

54. La articolul 124, punctele 2, 3 și 8 vor avea următorul cuprins:

“2. neîndeplinirea de către străin a obligației de a părăsi teritoriul României după data la care încetează dreptul de ședere în România prevăzut la art.11;

3. neîndeplinirea de către străin a obligației de anunțare a șederii sale la organul de poliție competent teritorial, până cel târziu după 3 zile de la împlinirea termenului prevăzut la art.12 alin.(1);

8. neîndeplinirea de către străin a obligației de a se prezenta la formațiunea teritorială a Autorității pentru străini, în termenul de 30 de zile prevăzut la art.72 alin.(5);”

55. La articolul 124, după punctul 6 se introduce punctul 6¹, cu următorul cuprins:

“6¹. neîndeplinirea de către străini a obligațiilor prevăzute la art.50 alin.(2¹);”

56. La articolul 125, litera a) va avea următorul cuprins:

“a) cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, cele prevăzute la pct.3, 4, 6, 6¹, 8, 9, 10, 11 și 12;”

57. La articolul 129, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Intrarea pe teritoriul României, prin trecerea ilegală a frontierei sau sub o altă identitate, de către străinul declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau ședere în țară, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani.”

58. După articolul 130 se introduce articolul 130¹, cu următorul cuprins:

“Articolul 130¹

**Facilitarea șederii ilegale a străinilor
pe teritoriul României**

“(1) Facilitarea cu intenție în orice mod a șederii ilegale pe teritoriul României a străinilor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1) săvârșită în următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) s-a cauzat străinilor o vătămare gravă a vieții sau integrității corporale a acestora;

se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea străinului, pedeapsa este închisoare de la 3 la 15 ani.

(4) Tentativa se pedepsește.”

59. După articolul 135 se introduce articolul 135¹, cu următorul cuprins:

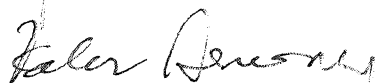
“Articolul 135¹

**Prevederi aplicabile de la data aderării
României la Uniunea Europeană**

Prevederile art.88¹, art.92¹, art.120¹ și art.120² vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.”

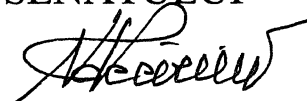
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu